

03/01 2005 05.18 FAX 7400020000

FOLKETINGET

001/020

+86943035

KU UARMESERUISE

001/020

Folketinget, Christiansborg

1240 København K

telefax nr. 33 32 85 36

Miljø- og Planlægningsudvalget

MPU alm. del - Bilag 183

Offentlig

Hinnerup, den 2. januar 2005.

Herved i alt 37 sider incl. denne.

som bedes videreformidlet til:

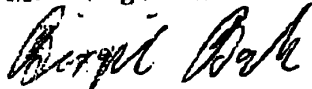
Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt

✓ Miljø- og Planlægningsudvalget samt

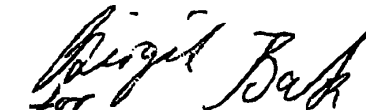
Kulturudvalget

Vi vil efterfølgende fremsende skrivelser pr. post til de enkelte udvalg.

Med venlig hilsen

Birgit Bak
Skanderborgvej 202, Norring
8382 Hinnerup
tlf. 40 85 18 22

Lars Köhler
Kærsangervej 3
4581 Rørvig
tlf. 60 93 21 37

Til:

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt

Miljø- og Planlægningsudvalget samt

Kulturdvalget

Folketinget, Christiansborg

1240 København K

telex nr. 33 32 85 36

(efter sendes endvidere pr. post til de enkelte udvalg)

Med elektronisk kopi pr. e-mail til:

Fødevareminister Hans Chr. Schmidt

Minister for Familie- og Forbrugsanliggender Henriette Kjær

Kulturminister Brian Mikkelsen

Miljøminister Connie Hedegaard

Folketingets Ombudsmand professor, dr. jur. Hans Gammeltoft-Hansen.

Hinnerup, den 2. januar 2005.

**Hvordan kan, vil og skal Danmark forholde sig til Konventionen om den Biologiske
Mangfoldighed i forhold til domesticerede udyrningstruede racer?**

I henhold til kgl. resolution af 21. december 1993 har Danmark ratificeret en i Rio de Janeiro den 5. juni 1992 underskrevet konvention om den biologiske mangfoldighed.

Således imødekommes Konventionen, men hvordan ser virkeligheden ud?

Artikel 1 - Formål

Formålet med denne konvention, der skal virkeliggøres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konventionen, er bevaring af den biologiske mangfoldighed, bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele og rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, udnyttelsen af de genetiske ressourcer resulterer i, bl.a. på grundlag af behørig adgang til de genetiske ressourcer og passende overførsel af relevant teknologi, under hensyntagen til samtlige rettigheder til disse ressourcer og til teknologien, samt på grundlag af adækvat finansiering.

Det lyder flot - formålet. Lever vi op til det? Hvad ligger der i ordene "bæredygtig udnyttelse"? Er det økonomisk bæredygtighed? Eller er der rent faktisk tale om økologisk bæredygtighed (vel at mærke i ordets oprindelige betydning og ikke som et "varemærke"), hvor man skal arbejde for at genoprette og opretholde naturens balance? Hvad er behørig adgang til de genetiske ressourcer? Er det almenvellet eller den enkelte borger, der skal have "behørig adgang"? Forhåbentlig får vi svarene længere nede i Konventionen.

Artikel 2 - Definitioner

I denne konvention forstås ved:

Biologisk mangfoldighed: mangfoldigheden af levende organismer fra alle kilder, herunder bl.a. terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske strukturer, de indgår i; dette omfatter mangfoldighed inden for de enkelte arter og mellem arterne samt økosystemernes mangfoldighed.

Dette er da en definition, der er til at forstå. Og læg vel mærke til, at den ikke kan fraviges. (Se artikel 37)

Biologiske ressourcer: genetiske ressourcer, organismer eller dele heraf, populationer eller en hvilken som helst anden biotisk bestanddel af økosystemerne, som kan udnyttes af eller have værdi for menneskeheden nu eller i fremtiden.

Bioteknologi: enhver teknologisk udnyttelse af biologiske systemer, levende organismer eller produkter heraf med henblik på at fremstille eller ændre produkter eller processer til bestemte anvendelser.

Oprindelsesland for genetiske ressourcer: det land, som sidder inde med de pågældende genetiske ressourcer in situ.

Se, det her er jo i virkeligheden "grænseoverskridende". Her i Danmark taler vi om 13 eller 14 "nationale gamle" racer inden for husdyrene. Men udover disse racer, der fylder frygteligt meget i "landskabet", så har vi jo alle de små "nye racer", som entusiastiske avlere gør og fremavler i fritiden og vi har de racer, der måske er importeret for 10 - 20 - 50 år siden. Fælles for alle ovennævnte racer er, at VI HAR DEM ALLE IN SITU her i landet. Dette må nødvendigvis betyde, vi skal til at udvide vores "synsfelt" på området.

Land, der tilvejebringer genetiske ressourcer: det land, der tilvejebringer genetiske ressourcer indsamlet fra in situ-kilder, herunder populationer af både vilde og opdrættede/dyrkede arter, eller taget fra ex situ-kilder, uanset om de har deres oprindelse i det pågældende land.

Bekræfter foregående afsnit!

Opdrættede eller dyrkede arter: arter, hvis naturlige udviklingsproces mennesket har indvirket på med henblik på at imødekomme sine behov.

Læg vel mærke til, at behov ikke behøver kun at være fødevaremæssige eller økonomiske behov. Behov kan også være selve behovet for at omgås og avle med dyr, som en del af den enkelte families tilværelse.

Økosystem: et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og disses abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed.

Ex situ-bevaring: bevaring af bestanddele af den biologisk mangfoldighed uden for deres naturlige levesteder.

Genetisk materiale: ethvert materiale hidrørende fra planter, dyr, mikroorganismer eller af anden oprindelse, indeholdende funktionsdygtige arveenheder.

Genetiske ressourcer: genetisk materiale af aktuel eller potentiel værdi.

Levested: det sted eller den type lokalitet, hvor en organisme eller population forekommer naturligt.

In situ-betingelser: betingelser, hvor de genetiske ressourcer findes i økosystemer og naturlige levesteder og, for så vidt angår opdrættede eller dyrkede arter, i de omgivelser, hvor de har udviklet deres særlige egenskaber.

In situ betingelserne er essentielle for racens bevarelse. En ko, gris eller andet dyr, der er fra en ekstenstv tid med halm i stalden og græsmarker i sommerhalvåret, skal bevares i disse omgivelser. Netop, som det står beskrevet i næste afsnit.

In situ-bevaring: bevaring af økosystemer og naturlige levesteder og opretholdelse og genetablering af levedygtige populationer af arter i deres naturlige omgivelser og, for så vidt angår opdrættede eller dyrkede arter, i de omgivelser, hvor de har udviklet deres særlige egenskaber.

Då de fleste oprindelige in-situ miljøer i dag urentable som egentlig landbrugsproduktion, er det så meget desto vigtigere at beskytte den traditionelle livsstil og den kultur, der gør at mennesker til alle tider, har interesseret sig for avl til selvforsyning som hobby- eller raceavl. Denne form for ekstenstv avl er nemlig den, der minder mest om det oprindelige in-situ miljø. De mennesker, der har lyst til denne form for avl, skal begrundes i form af officiel moralsk (lovgivningsmæssig) støtte, til deres arbejde.

Beskyttet område: et geografisk afgrænset område, som er udpeget eller reguleret, og som forvaltes med henblik på bestemte bevaringsmål.

Regional organisation for økonomisk integration: en organisation oprettet af suveræne stater i et givet geografisk område, som af dens medlemsstater har fået tildelt kompetence på de af denne konvention omfattede områder, og som, efter organisationens egne bestemmelser, er behørigt bemyndiget til at undertegne, ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen.

Bæredygtig udnyttelse: udnyttelse af bestanddele af den biologiske mangfoldighed på en sådan måde og i et sådant omfang, at det ikke fører til nedgang i den biologiske diversitet på lang sigt, hvorved den biologiske mangfoldigheds muligheder for at dække nuværende og kommende generationers behov og ønsker opretholdes.

Aha - det er altså økologisk og ikke økonomisk bæredygtighed, Danmark skrev under på!

Kvæm det mon oven i købet tænkes, at man i Konventionen har indbygget denne pasus netop for at det ikke er økonomien, der skal sejre over den biologiske mangfoldighed?

Artikel 3 - Princip

I overensstemmelse med De Forenede Nationers Pakt og principperne i international ret har stater suveræn ret til at udnytte deres egne ressourcer i henhold til deres egen miljøpolitik og ansvaret for at sikre, at aktiviteter under deres jurisdiktion eller kontrol ikke forårsager skade på miljøet i andre stater eller i områder uden for grænserne for deres nationale jurisdiktion.

Mange stopper ved denne artikel for "jamen, så er den hellige grav da vel forvaret- det er jo os der bestemmer". Jo tak, men husk lige at læse videre og artikel 37 med.

Artikel 6 - Generelle foranstaltninger til bevaring og bæredygtig udnyttelse

Alle de kontraherende parter skal, i overensstemmelse med deres særlige vilkår og muligheder:

- a) udvikle nationale strategier, planer eller programmer for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed eller i dette øjemed tilpasse eksisterende strategier, planer eller programmer, som bl.a. skal baseres på de af denne konventions foranstaltninger, der er relevante for den pågældende kontraherende part; og
- b) så vidt muligt og alt efter omstændighederne, integrere bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i relevante sektorale eller tværsektorale planer, programmer og politikker.

Her vender vi så for et øjeblik tilbage til det med de 13 - 14 nationale racer. For udover disse racer, hvad gør vi så for at sikre resten af mangfoldigheden inden for udrydningstruede husdyrracer, her i landet? Hvilke forhold byder vi de horgere, der er med til at sikre mangfoldigheden? Har vi her i landet en integreret strategi - eller foretager vi blot nogle "skind-manøvrer", når fokus rettes på området?

Artikel 7 - Identifikation og overvågning

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne, navnlig med henblik på artikel 8, 9 og 10:

- a) identificere bestanddele af den biologiske mangfoldighed, der er af betydning for dens bevaring og bæredygtige udnyttelse, under hensyntagen til den vejledende liste over kategorier i bilag I
- b) ved prøvetagning og andre metoder overvåge de bestanddele af den biologiske mangfoldighed, der er identificeret i henhold til litra a), med særlig vægt på de bestanddele, som kræver øjeblikkelige bevaringsforanstaltninger, og de bestanddele, som indebærer de bedste muligheder for bæredygtig udnyttelse.
- c) identificere processer og kategorier af aktiviteter, som har eller kan formodes at have betydelige negative virkninger på bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og overvåge virkningerne heraf ved prøvetagning og andre metoder
- d) med enhver passende ordning bevare og organisere data fra identificerings- og overvågningsaktiviteter foretaget i medfør af litra a), b) og c).

Lad os rette blikket mod punkt c. For hvem i dette land, udover de små avlere, der giver op over for et bureaukratisk system, interesserer sig for negative virkninger af veterinære regler, der udelukkende tager hensyn til produktionslandbruget? Hvem tænker på, at børn og hermed deres forældre i dag kriminaliseres hvis de hytter to høns, geder eller grise og ikke udfylder sidevis af formularer, lader sig registrere som sælgere, endside erhverver sig et CHR-nr.?

Artikel 8 - In situ-bevaring

Hver kontraherende part skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne:

- a) oprette et system med beskyttede områder eller områder, der kræver særlige foranstaltninger til bevaring af den biologiske mangfoldighed

- b) om nødvendigt opstille retningslinjer for udvælgelse, oprettelse og forvaltning af beskyttede områder eller områder, der kræver særlige foranstaltninger til bevaring af den biologiske mangfoldighed
- c) regulere eller forvalte biologiske ressourcer, der er vigtige for bevaring af den biologiske mangfoldighed, det være sig i eller uden for beskyttede områder, med henblik på at sikre bevaring og bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer
- d) fremme beskyttelsen af økosystemer, naturlige levesteder og opretholdelse af levedygtige populationer af arter i naturlige omgivelser
- e) fremme miljøforsvarlig og bæredygtig udvikling i områder, der støder op til beskyttede områder, med henblik på at fremme beskyttelsen af disse områder
- f) genetablere og genoprette ødelagte økosystemer og fremme genetablering af truede arter, bl.a. gennem udvikling og gennemførelse af planer og andre forvaltningsstrategier

Det virker som om, man her i Danmark kun tror ovenstående pkt. a-f gælder for vilde arter. Hvilket jo tydeligvis vil blive afkræftet, hvis man tager sig tid til at læse hele Konventionen.

- g) udvikle eller bevare midler til at regulere, forvalte eller styre risikoen ved anvendelse og udledning af levende, bioteknologisk modificerede organismer, som kan formodes at have negative miljøvirkninger til skade for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker
- h) forhindre indførelse af, kontrollere eller udrydde fremmede arter, der truer økosystemer, levesteder eller arter
- i) bestrebe sig på at tilvejebringe de nødvendige betingelser for forlidelighed mellem de nuværende anvendelser og bevaringen af den biologiske diversitet og en bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele
- j) med forbehold af partens nationale lovgivning respektere, beskytte og bevare viden, nyskabelser og praksis, der findes hos indfødte og lokale samfund med en traditionel levevis, som har betydning for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og fremme udbredt anvendelse af viden, nyskabelser og praksis af denne art, med indehavernes godkendelse og deltagelse, og ansøre til retfærdig fordeling af fordelene ved udnyttelsen af viden, nyskabelser og praksis af denne art

Lad os for et øjeblik dvæle ved punkt j. For er det respekt, beskyttelse og bevarelse af viden, nyskabelser og praksis, der findes hos indfødte (ja, vi er jo indfødte med rødder i det danske bondesamfund) og lokale samfund med en traditionel levevis, at man binder borgerne så meget på hænder og fødder med veterinære regler i den "hellige" eksports navn, at færre almindelige mennesker tør anskaffe sig andre kæledyr end hunde, katte og kanarie fugle?

- k) udvikle eller bevare lovgivning og/eller andre regulerende virkemidler til at beskytte truede arter og populationer
- l) regulere eller forvalte de pågældende processer og kategorier af aktiviteter i tilfælde, hvor en betydelig negativ indvirkning på den biologiske mangfoldighed er blevet påpeget i medfør af artikel 7; og

Er det ikke ved at være tiden, hvor vi bliver nødt til, at gennemføre punkt k og l for at kunne overholde punkt j?

Artikel 10 - Bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldigheds bestanddele

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne:

- a) integrere hensynet til bevaring og bæredygtig udnyttelse af de biologiske ressourcer i deres beslutningsprocesser
- b) træffe foranstaltninger vedrørende udnyttelsen af de biologiske ressourcer for at undgå eller mindske negative følger for den biologiske mangfoldighed
- c) beskytte og fremme sædvanemæssig udnyttelse af de biologiske ressourcer i overensstemmelse med den traditionelle kultur, når denne er forenelig med hensynet til bevaring eller bæredygtig udnyttelse
- d) hjælpe lokale befolkninger med at udvikle og gennemføre udbedrende foranstaltninger i bestående områder, hvor den biologiske mangfoldighed er aftaget; og
 - a) ansøge til samarbejde mellem deres offentlige myndigheder og den private sektor om udvikling af metoder til bæredygtig udnyttelse af de biologiske ressourcer.

Vi kunne godt tænke os et officielt bud på, hvor langt vi i Danmark er kommet i forhold til artikel 10. Er det gået frem eller tilbage? Er vi overhovedet kommet videre?

Artikel 11 - Incitament

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne, træffe økonomisk og socialt forsvarlige foranstaltninger, der virker som incitament til bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldigheds bestanddele.

Betyder dette, at der bredt skal være lovmæssig og økonomisk plads til bevaringsarbejdet, eller betyder det, at man skal "underholde" en mindre flok af avlere, der ønsker at bevare en snæver gruppe af nationale racer? Skal dette "underhold" være et "totalt underhold" eller blot det nævnte incitament? Incitamentet bør omfatte hele området; men vi er her i landet så koncentrerede omkring, hvad der er "mest oprindeligt og nationalt", at det virker som om, vi totalt har glemt den brede biologiske mangfoldighed og selve kulturen omkring denne.

Artikel 12 - Forskning og undervisning

De kontraherende parter skal, under hensyntagen til udviklingslandenes særlige behov:

- a) opstille og videreføre programmer for videnskabelig og teknisk uddannelse og undervisning i identificering, bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed og dens bestanddele og yde støtte til sådan uddannelse og undervisning til dækning af udviklingslandenes særlige behov
- b) fremme og ansøge til forskning, der bidrager til bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, navnlig i udviklingslandene, bl.a. i overensstemmelse med de beslutninger, som parternes konference har truffet på grundlag af udtalelser fra Hjælpeorganet for Videnskabelig, Teknisk og Teknologisk Rådgivning
- c) i tråd med bestemmelserne i artikel 16, 18 og 20, ansøge til og samarbejde om at udnytte de videnskabelige fremskridt inden for forskningen i den biologiske mangfoldighed med henblik på at udvikle metoder til bevaring og bæredygtig udnyttelse af de biologiske ressourcer.

Nogle af aktørerne inden for bevaringsarbejdet ynder at sige, at denne konvention især handler om udviklingslandene. Artikel 12 ovenfor er et eksempel på at de dele i Konventionen der KUN handler om udviklingslandene er særskilt nævnt!

Artikel 13 - Undervisning og folkeoplysning

De kontraherende parter skal:

- a) fremme og ansøre til bedre forståelse for betydningen af og de nødvendige foranstaltninger til, at den biologiske mangfoldighed bevares, og ansøre til, at disse spørgsmål udbredes gennem mediernes og integreres i uddannelsesprogrammer; og
- b) samarbejde, hvor det relevant, med andre stater og internationale organisationer om udvikling af undervisnings- og folkeoplysningsprogrammer vedrørende bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed.

Vi glæder os meget til den dag, hvor det officielle Danmark vil begynde at ansøre befolkningen, måske helt fra folkeskolen, til at forstå vigtigheden af at bevare den biologiske mangfoldighed. Vi glæder os til en national lovgivning der tilgodeser H.E.L.F. dette område.

Artikel 20 - Finansielle ressourcer

1. Alle de kontraherende parter forpligter sig til, i overensstemmelse med deres muligheder, at tilvejebringe finansiell støtte og incitamentter til nationale aktiviteter, der sigter på at virkeliggøre denne konventions mål, i overensstemmelse med deres nationale planer, prioriteringer og programmer.

Det store spørgsmål er: Tilvejebringer Danmark finansiell støtte og incitamentter i overensstemmelse med vores muligheder?

Artikel 37 - Forbehold

Der må ikke tages forbehold over for denne konvention.

Artikel 37 taler for sig selv og burde ansøre til handling!

Danmarks ratifikationsinstrument deponeredes den 21. december 1993 hos De Forenede Nationers generalsekretær, og konventionen trådte i medfør af artikel 36, stk. 1 i kraft for Danmark den 21. marts 1994.

Tja, det er jo så mere end ti år siden og hvor langt er vi nået? Efter vores bedste overbevisning har vort land mere eller mindre "trådt vand", siden vi tiltrådte Konventionen.

Vi har aldrig fået "samlet trådene" omkring den konvention, Danmark har underskrevet. Vi har uddelegeret ansvaret til forskellige ministerier; med syngende held.

Under Miljøministeriet har vi den vilde flora og fauna, som man dog kan se, der sker lidt omkring. Man forsøger her, at komme videre med små bitte "skridt"; idet man jo også skal tage hensyn til at vores, i forhold til landets størrelse, kæmpemæssige landbrugsproduktion skal overleve.

De domesticerede planter varetages i et udvalg under Fødevareministeriet. Det er ikke fordi, man hører så frygteligt meget til dette område; men her er der dog for nyligt udkommet en rapport omkring situationen.

Uden Fødevareministeriet har vi så endvidere Udvalget til bevarelse af Genressourcer hos Danske Husdyr. Selve udvalgets navn beskriver ganske udmærket, det snævre syn, der politisk karakteriserer beværingsarbejdet med biologisk mangfoldighed i dette land, da det jo ikke kun er genressourcer man ligeså meget kulturen omkring det at holde dyr til husbehov, der skal bevares. Dykker man ned i det sæt vedtægter, som Udvalget er blevet pålagt at arbejde under, understreger disse blot atter engang den snævre politiske tilgang. Vedtægterne koncentrerer sig stort set om de 13 - 14 danske racer og biologisk mangfoldighed i denne sammenhæng, virker nærmest som et nota bene, idet der i paragraf 1. Står "...har som formål at medvirke til bevarelse af genressourcer hos danske husdyrarter med henblik på sikring af den biologiske mangfoldighed, den kulturhistoriske arv og det karakteristiske kulturlandskab". Denne paragrafs formulering medfører, at selvom Udvalget ville ønske, at følge den brede formulering i Konventionen om Den Biologiske Mangfoldighed, så er medlemmerne stavsbundne til, at blive ved med, at forsøge at løse snævre konflikter omhandlende nogle få "gamle" nationale racer. Udvalget burde have et sæt vedtægter, der tog udgangspunkt i RIO-konventionen, da disse så samtidig ville dække OGSÅ de nationale racer.

De økonomiske midler til bevarelse af biologisk mangfoldighed inden for domesticerede racer er samtidig yderst begrænsede og reglerne for, hvordan midlerne må bruges, er med til at "lænke" Danmark til den snævre opfattelse af retnings- og beværingsarbejdet inden for området. Midlerne kan gives til danske husdyrracer og disses foreninger. Gamle diskussioner mellem en lille kerne af avlere om dyrenes oprindelse og "ret" til at være beværingsværdige og hermed opnå offentlig støtte i form af dyreenhedstilskud "fylder", så meget, at det fjerner fokus totalt fra Rio-konventionens intentioner. Reglerne for dyreenhedstilskud er indbygget i "Lov om hold af Dyr" og er med til at begrænse mere kreative indfaldsvinkler til beværingsarbejdet. Det, der skulle have været et incitament for en broget befolknings gruppe til bevarelse af en ligeså broget mangfoldighed af dyr til husbehov, bliver i stedet brugt af nogle få avlere til at forsøge at opnå snævre personligt økonomiske fordele.

Som nævnt under de enkelte artikler spiller de meget bureaukratiske veterinære regler i dette land en stor rolle, i forhold til bevarelse af biologisk mangfoldighed. Almindelige mennesker tør efterhånden ikke binde an med, at anskaffe sig de husdyr, det for bare 20 år siden var normalt at have i en mindre landmusholdning. Børn bliver fremmedgjorte over for den mad de spiser, da de ikke mere er med til at opdrætte fjerkræ, køer, grise m.m. for at spise disse eller produkter fra disse. Derfor er det kun de få, der enten udstiller deres dyr, modtager dyreenhedstilskud, eller på anden måde ønsker at udskille sig fra mængden / kulturen, samt et statsligt udvalg bundet til et stærkt begrænsende sæt vedtægter, der er tilbage til at værne om mangfoldigheden i vore husdyr. Tingene er så at sige "vendt på hovedet". De stille, almindelige borgere orker ikke regeljunglen og vælger en flere hundrede år gammel kultur fra. De højtråbende strider om at have patent på husdyrene og kulturen omkring disse. Ovent er området omkring veterinære regler for nyligt blevet flyttet til Familie- og Forbrugs Ministeriet!

Men, hvad med kulturen - altså den traditionelle levevis med rødder i hunde-kulturen her i landet? Værner man om denne ved alene at sætte den på museum? Vil det motivere befolkningen til at føre den videre at se billeder fra ekstenstve landbrug, husmandsbrug og levende "danefø" en søndag eftermiddag? Næppe, det ville jo være det samme som, at børn ikke mere skal have kreative fag i folkeskolen, at man ikke mere kunne købe ler, lærreder, farver; men kun se på museer, hvad tidligere tiders kunstnere evnede at fremstille. Beværingsarbejdet med biologisk mangfoldighed er så stærkt knyttet til vores lands kultur, så hvorfor er Kulturministeriet, sådan ligesom for at fuldende forvirringen, ikke også involveret?

Vi skal afholde os fra at beskrive, en total model Danmark fremover skal bruge, for at overholde Konventionen om Biologisk Mangfoldighed. Vi har i denne skrivelse påpeget NOGLE af de

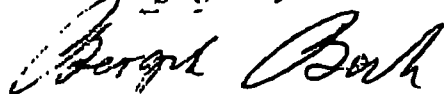
"Inkluder" der bør udfyldes, for at vi med sindsro kan sige, Danmark lever op til Konventionens intentioner. Vi har koncentreret os om domesticerede racer, idet det er inden for dette område, vores viden er størst; men der er ingen tvivl om, at f.eks. regler om genmodificerede organismer, bevarelse af følsomme naturområder m.m. også trænger til et blive holdt op imod Konventionen om den Biologiske Mangfoldighed.

Modellen bør dog som minimum indeholde en overordnet strategi for HELT området, med involvering af interessenter og almindelige borgere på alle niveauer og en lovgivning der muliggør, at det kan lade sig gøre fremover ved bl.a. at begunstige kulturen generelt, sikre folk en ret til et rimelig dyrehold under et rimeligt og realistisk regelsæt, der også sikrer kontakten til nye avlere. Man bør se på biologisk mangfoldighed som en dynamisk størrelse, der også i fremtiden udvikler sig med nye knopskydninger af menneskeskabte varianter. Kort sagt starte fra bunden.

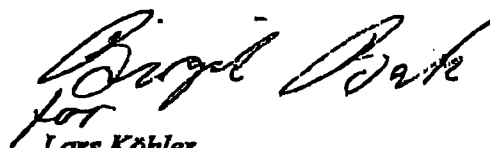
Da det igennem de sidste ti år er skiftende regeringer og ministre, der ikke har evnet at tage fat om "nældens rod", har vi valgt at sende dette med hovedadresse til de involverede udvalg. Vi mener, politikere af alle observanser har et ansvar for, at tingene har stået i stampe, derfor skal det ikke pålægges siddende ministre alene, at tage stilling til vores henvendelse.

Vi vil hermed opfordre de involverede politikere inden for de forskellige ministerområder og udvalg til at sætte sig sammen og læse og forstå hele Konventionen og herefter udarbejde et holdbart grundlag for det fremtidige bevaringsarbejde med biologisk mangfoldighed. En helhedsløsning, gerne samlet under en "hat" og med aktiv inddragelse af interessenter på græsrodsniveau og almindelige borgere fra starten. Det er nemlig nu, det gælder og det er i sidste sekund, hvis det skal lykkes. Vi kan ikke, som et ganske vist lille, men rigt europæisk land, bære ikke at overholde internationale aftaler. Vi kan ikke være bekendt, ikke at gøre noget for at bevare vores egenart også inden for dette område. Selve "bondekulturen" er grundlaget for det samfund, vi lever i i dag. Det er vores rødder, det drejer sig om. Det er overleveringen både af kultur og biologisk mangfoldighed til kommende generationer af danskere. Så kære politikere... puds brillerne ... smøg ærmerne op (ikke kun til et kommende valg) men til at sikre, at Danmark ikke forbliver et u-land i forhold til Rio-konventionen. Vi vedlægger kopi af
BEKENDTGØRELSE NR. 142 FRÅ 21. NOVEMBER 1996 AF KONVENTION AF 5. JUNI 1992
OM DEN BIOLOGISKE MANGFOLDIGHED (BIODIVERSITETSKONVENTIONEN) samt
VEDTÆGTER FOR UDVALGET TIL BEVARELSE AF GENRESSOURCER HOS DANSKE
HUSDYR.

Med venlig og håbefuldt hilsen

Birgit Bak
Skanderborgvej 202, Norring
8382 Hinnerup
tlf. 40 89 18 22
post@nejshoejgaard.dk
Avler af sorbroget dansk landrace-svin
Avlerrepræsentant for svin i Udvalget
til Bevarelse af Genressourcer i Danmark
DK repræsentant i dyreartsgruppen
for svin under Nordisk Genbank Husdyr

Lars Köhler
Karsangervej 3
4581 Rørvig
tlf. 60 93 21 37

Avler af renracede knobstruppere
DK repræsentant i dyreartsgruppen
for heste under Nordisk Genbank Husdyr

**BEKENDTGØRELSE NR. 142 FRÅ 21. NOVEMBER 1996 AF
KONVENTION AF 5. JUNI 1992 OM DEN BIOLOGISKE
MANGFOLDIGHED (BIODIVERSITETSKONVENTIONEN)**

Bekendtgørelse nr. 142 af 21.11.1996

Nr. 142

21. november 1996

I henhold til kgl. resolution af 21. december 1993 har Danmark ratificeret en i Rio de Janeiro den 5. juni 1992 underskrevet konvention om den biologiske mangfoldighed.

Konventionen har følgende ordlyd:

KONVENTION OM

DEN BIOLOGISKE MANGFOLDIGHED

PRÆAMBEL

DE KONTRAHERENDE PARTER -

SOM ER KLAR over den biologiske mangfoldigheds iboende værdi og den økologiske, genetiske, sociale, økonomiske, videnskabelige, pædagogiske, kulturelle, rekreative og æstetiske værdi, som må tillægges den biologiske mangfoldighed og dennes bestanddele,

SOM TILLIGE ER KLAR over den biologiske mangfoldigheds betydning for udviklingen og for bevarelsen af biosfærens livsbevarende systemer,

SOM BEKRÆFTER, at det er menneskehedens fælles anliggende, at den biologiske mangfoldighed bevares,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER, at landene har suveræn ret til deres egne biologiske ressourcer,

SOM TILLIGE BEKRÆFTER, at landene har ansvaret for at bevare deres biologiske mangfoldighed og for at udnytte deres biologiske ressourcer på en bæredygtig måde,

SOM ER BETÆNKELIGE VED, at den biologiske mangfoldighed er i stærk tilbagegang som følge af visse menneskelige aktiviteter,

SOM ER KLAR OVER, at der er generel mangel på oplysninger og viden om den biologiske mangfoldighed, og at der er et presserende behov for at udvikle videnskabelige, tekniske og institutionelle midler til at tilvejebringe den grundlæggende forståelse, der kræves til planlægning og gennemførelse af egnede foranstaltninger,

SOM MÆRKER SIG, at det er afgørende at foregribe, forhindre og bekæmpe årsagerne til et betydeligt svind i eller tab af biologisk mangfoldighed, og dette ved kilden,

SOM TILLIGE MÆRKER SIG, at mangel på videnskabelig sikkerhed i tilfælde, hvor der er fare for stærk nedgang i eller tab af den biologiske mangfoldighed, ikke må bruges som påskud til at udsætte foranstaltninger til at undgå eller mindske denne fare,

SOM ENDVIDERE MÆRKER SIG, at den grundlæggende forudsætning for bevaring af den biologiske mangfoldighed er in situ-bevaring af økosystemer og naturlige levesteder

og opretholdelse og genetablering af levedygtige populationer af arter i deres naturlige omgivelser,

SOM ENDVIDERE MÆRKER SIG, at ex situ-foranstaltninger, om muligt i oprindelseslandet, også spiller en vigtig rolle,

SOM ERKENDER, at mange indfødte og lokale samfund med traditionsbunden levevis traditionelt er stærkt afhængige af de biologiske ressourcer, og at det er ønskeligt, at der sker en retfærdig fordeling af fordelene ved anvendelsen af traditionel viden, nyskabelser og praksis af betydning for bevaring af den biologiske mangfoldighed og bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele,

SOM TILLIGE ERKENDER, at kvinder spiller en afgørende rolle for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og som bekræfter behovet for, at kvinderne deltager fuldt ud på alle niveauer i politiske beslutninger om og gennemførelsen af foranstaltninger til bevaring af den biologiske mangfoldighed,

SOM UNDERSTREGER, at det er vigtigt og nødvendigt at fremme internationalt, regionalt og globalt samarbejde mellem lande og tværnationale organisationer og den private sektor med henblik på bevaring af den biologiske mangfoldighed og bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele,

SOM ERKENDER, at tilvejebringelse af nye og supplerende finansielle ressourcer og passende adgang til relevant teknologi kan forventes at have væsentlig betydning for verdens muligheder for at imødegå tabet af biologisk mangfoldighed,

SOM ENDVIDERE ERKENDER, at der kræves særlige midler til at imødekomme udviklingslandenes behov, herunder tilvejebringelse af nye og supplerende finansielle ressourcer og passende adgang til relevant teknologi,

SOM I DENNE FORBINDELSE MÆRKER SIG de særlige vilkår, der gør sig gældende for de mindst udviklede lande og små øriger,

SOM ERKENDER, at der kræves betydelige investeringer til at bevare den biologiske mangfoldighed, og at disse investeringer kan forventes at medføre en lang række miljømæssige, økonomiske og sociale fordele,

SOM ERKENDER, at økonomisk og social udvikling og udrydning af fattigdommen er udviklingslandenes første og altovervejende prioritering,

SOM ER KLAR OVER, at bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed er en afgørende forudsætning for, at verdens voksende befolknings behov for bl.a. føde og sundhed skal kunne imødekommes, og at adgang til og fælles udnyttelse af såvel genetiske ressourcer som teknologi er væsentlig herfor,

SOM MÆRKER SIG, at bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i sidste ende vil styrke venskabsforbindelserne mellem landene og bidrage til fred for menneskeheden,

SOM ØNSKER at udbygge og supplere eksisterende internationale arrangementer til bevaring af den biologiske mangfoldighed og bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele,

SOM ER BESLUTTET PÅ at bevare og udnytte den biologiske mangfoldighed på et bæredygtigt grundlag til gavn for den nuværende og de kommende generationer -

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne konvention, der skal virkeliggøres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konventionen, er bevaring af den biologiske mangfoldighed, bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele og rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, udnyttelsen af de genetiske ressourcer resulterer i, bl.a. på grundlag af behørig adgang til de genetiske ressourcer og passende overførsel af relevant teknologi, under hensyntagen til særlige rettigheder til disse ressourcer og til teknologien, samt på grundlag af adækvat finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne konvention forstås ved:

Biologisk mangfoldighed: mangfoldigheden af levende organismer fra alle kilder, herunder bl.a. terrestriske, marine og andre akvatiske økosystemer og de økologiske strukturer, de indgår i; dette omfatter mangfoldighed inden for de enkelte arter og mellem arterne samt økosystemernes mangfoldighed.

Biologiske ressourcer: genetiske ressourcer, organismer eller dele heraf, populationer eller en hvilken som helst anden biotisk bestanddel af økosystemerne, som kan udnyttes af eller have værdi for menneskeheden nu eller i fremtiden.

Bioteknologi: enhver teknologisk udnyttelse af biologiske systemer, levende organismer eller produkter heraf med henblik på at fremstille eller ændre produkter eller processer til bestemte anvendelser.

Oprindelsesland for genetiske ressourcer: det land, som sidder inde med de pågældende genetiske ressourcer in situ.

Land, der tilvejebringer genetiske ressourcer: det land, der tilvejebringer genetiske ressourcer indsamlet fra in situ-kilder, herunder populationer af både vilde og opdrættede/dyrkede arter, eller taget fra ex situ-kilder, uanset om de har deres oprindelse i det pågældende land.

Opdrættede eller dyrkede arter: arter, hvis naturlige udviklingsproces mennesket har indvirket på med henblik på at imødekomme sine behov.

Økosystem: et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og disses abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed.

Ex situ-bevaring: bevaring af bestanddele af den biologisk mangfoldighed uden for deres naturlige levesteder.

Genetisk materiale: ethvert materiale hidrørende fra planter, dyr, mikroorganismer eller af anden oprindelse, indeholdende funktionsdygtige arveenheder.

Genetiske ressourcer: genetisk materiale af aktuel eller potentiel værdi.

Levested: det sted eller den type lokalitet, hvor en organisme eller population forekommer naturligt.

In situ-betingelser: betingelser, hvor de genetiske ressourcer findes i økosystemer og naturlige levesteder og, for så vidt angår opdrættede eller dyrkede arter, i de omgivelser, hvor de har udviklet deres særlige egenskaber.

In situ-bevaring: bevaring af økosystemer og naturlige levesteder og opretholdelse og genetablering af levedygtige populationer af arter i deres naturlige omgivelser og, for så vidt angår opdrættede eller dyrkede arter, i de omgivelser, hvor de har udviklet deres særlige egenskaber.

Beskyttet område: et geografisk afgrænset område, som er udpeget eller reguleret, og som forvaltes med henblik på bestemte bevaringsmål.

Regional organisation for økonomisk integration: en organisation oprettet af suveræne stater i et givet geografisk område, som af dens medlemsstater har fået tildelt kompetence på de af denne konvention omfattede områder, og som, efter organisationens egne bestemmelser, er behørigt bemyndiget til at undertegne, ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen.

Bæredygtig udnyttelse: udnyttelse af bestanddele af den biologiske mangfoldighed på en sådan måde og i et sådant omfang, at det ikke fører til nedgang i den biologiske diversitet på lang sigt, hvorved den biologiske mangfoldigheds muligheder for at dække nuværende og kommende generationers behov og ønsker opretholdes.

Teknologi: omfatter bioteknologi.

Artikel 3

Princip

I overensstemmelse med De Forenede Nationers Pakt og principperne i international ret har stater suveræn ret til at udnytte deres egne ressourcer i henhold til deres egen miljøpolitik og ansvaret for at sikre, at aktiviteter under deres jurisdiktion eller kontrol ikke forårsager skade på miljøet i andre stater eller i områder uden for grænserne for deres nationale jurisdiktion.

Artikel 4

Geografisk anvendelsesområde

Uden at dette berører andre staters rettigheder, og medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i denne konvention, finder konventionens bestemmelser anvendelse for hver kontraherende part:

a) i områder inden for grænserne af partens nationale jurisdiktion, for så vidt angår bestanddele af den biologiske mangfoldighed, og

b) inden for eller uden for grænserne af partens nationale jurisdiktion, for så vidt angår processer og aktiviteter, der finder sted under partens jurisdiktion eller kontrol, uanset hvor virkningerne heraf optræder.

Artikel 5

Samarbejde

Alle de kontraherende parter samarbejder, så vidt muligt og alt efter omstændighederne, med andre kontraherende parter direkte eller, hvor det måtte være hensigtsmæssigt, gennem kompetente internationale organisationer, når det drejer sig om områder uden for den pågældende parts nationale jurisdiktion og vedrørende andre spørgsmål af gensidig interesse, med henblik på bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed.

Artikel 6

Generelle foranstaltninger til bevaring og bæredygtig udnyttelse

Alle de kontraherende parter skal, i overensstemmelse med deres særlige vilkår og muligheder:

- a) udvikle nationale strategier, planer eller programmer for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed eller i dette øjemed tilpasse eksisterende strategier, planer eller programmer, som bl.a. skal baseres på de af denne konventions foranstaltninger, der er relevante for den pågældende kontraherende part; og
- b) så vidt muligt og alt efter omstændighederne, integrere bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i relevante sektorale eller tværsektorale planer, programmer og politikker.

Artikel 7

Identifikation og overvågning

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne, navnlig med henblik på artikel 8, 9 og 10:

- a) identificere bestanddele af den biologiske mangfoldighed, der er af betydning for dens bevaring og bæredygtige udnyttelse, under hensyntagen til den vejledende liste over kategorier i bilag I
- b) ved prøvetagning og andre metoder overvåge de bestanddele af den biologiske mangfoldighed, der er identificeret i henhold til litra a), med særlig vægt på de bestanddele, som kræver øjeblikkelige bevaringsforanstaltninger, og de bestanddele, som indebærer de bedste muligheder for bæredygtig udnyttelse
- c) identificere processer og kategorier af aktiviteter, som har eller kan formodes at have betydelige negative virkninger på bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og overvåge virkningerne heraf ved prøvetagning og andre metoder
- d) med enhver passende ordening bevare og organisere data fra identificerings- og overvågningsaktiviteter foretaget i medfør af litra a), b) og c).

Artikel 8

In situ-bevaring

Hver kontraherende part skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne:

- a) oprette et system med beskyttede områder eller områder, der kræver særlige foranstaltninger til bevaring af den biologiske mangfoldighed

b) om nødvendigt opstille retningslinjer for udvælgelse, oprettelse og forvaltning af beskyttede områder eller områder, der kræver særlige foranstaltninger til bevaring af den biologiske mangfoldighed

c) regulere eller forvalte biologiske ressourcer, der er vigtige for bevaring af den biologiske mangfoldighed, der være sig i eller uden for beskyttede områder, med henblik på at sikre bevaring og bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer

d) fremme beskyttelsen af økosystemer, naturlige levesteder og opretholdelse af levedygtige populationer af arter i naturlige omgivelser

e) fremme miljøforsvarlig og bæredygtig udvikling i områder, der støder op til beskyttede områder, med henblik på at fremme beskyttelsen af disse områder

f) genetablere og genoprette ødelagte økosystemer og fremme genetablering af truede arter, bl.a. gennem udvikling og gennemførelse af planer og andre forvaltningsstrategier

g) udvikle eller bevare midler til at regulere, forvalte eller styre risikoen ved anvendelse og udbredelse af levende, bioteknologisk modificerede organismer, som kan formodes at have negative miljøvirkninger til skade for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, idet der også tages hensyn til sundhedsrisikoen for mennesker

h) kontrollere indførelse af, kontrollere eller udrydde fremmede arter, der truer økosystemer, levesteder eller arter

i) samarbejde på at tilvejebringe de nødvendige betingelser for forlidelighed mellem de nødvendige anvendelser og bevaringen af den biologiske diversitet og en bæredygtig udnyttelse af dens bestanddele

j) respektere og fremme af partens nationale lovgivning respektere, beskytte og bevare viden, nykabelser og praksis, der findes hos indfødte og lokale samfund med en traditionel levevis, som har betydning for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og fremme udfærdigelse af viden, nykabelser og praksis af denne art, med indehavernes godkendelse og deltagelse, og anspore til retfærdig fordeling af fordelene ved udnyttelsen af viden, nykabelser og praksis af denne art

k) udvikle eller bevare lovgivning og/eller andre regulerende virkemidler til at beskytte truede arter og populationer

l) regulere eller forvalte de pågældende processer og kategorier af aktiviteter i tilfælde, hvor en betydelig negativ indvirkning på den biologiske mangfoldighed er blevet påpeget i medfør af artikel 7, og

m) samarbejde om tilvejebringelse af økonomisk støtte og anden form for støtte til in situ-bevaring som omhandlet i litra a) til l), navnlig til udviklingslandene.

Artikel 9

Ex situ-bevaring

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne, navnlig med henblik på at supplere in situ-foranstaltninger:

a) træffe foranstaltninger til ex situ-bevaring af bestanddele af den biologiske mangfoldighed, om muligt i oprindelseslandet for de pågældende bestanddele

b) skabe og opretholde faciliteter til ex situ-bevaring og udforskning af planter, dyr og mikroorganismer, om muligt i oprindelseslandet for de pågældende genetiske ressourcer

c) træffe foranstaltninger til genopretning og genetablering af truede arter og til genindførelse af dem i deres naturlige levesteder på passende betingelser

d) regulere og forvalte indsamling af biologiske ressourcer fra naturlige levesteder med henblik på ex situ-bevaring på en sådan måde, at økosystemer og in situ-populationer af arter ikke trues, undtagen hvis særlige midlertidige ex situ-foranstaltninger kræves i henhold til litra c); og

e) samarbejde om tilvejebringelse af økonomisk støtte og anden form for støtte med henblik på ex situ-bevaring som omhandlet i litra a) til d) og om skabelse og opretholdelse af faciliteter til ex situ-bevaring i udviklingslandene.

Artikel 10**Bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldigheds bestanddele**

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne:

- a) integrere hensynet til bevaring og bæredygtig udnyttelse af de biologiske ressourcer i deres beslutningsprocesser
- b) træffe foranstaltninger vedrørende udnyttelsen af de biologiske ressourcer for at undgå eller mindske negative følger for den biologiske mangfoldighed
- c) beskytte og fremme sædvanemæssig udnyttelse af de biologiske ressourcer i overensstemmelse med den traditionelle kultur, når denne er forenelig med hensynet til bevaring eller bæredygtig udnyttelse
- d) hjælpe lokale befolkninger med at udvikle og gennemføre udbedrende foranstaltninger i beskadede områder, hvor den biologiske mangfoldighed er aftaget; og
- e) ansøre til samarbejde mellem deres offentlige myndigheder og den private sektor om udvikling af metoder til bæredygtig udnyttelse af de biologiske ressourcer.

Artikel 11**Incentiver**

Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne, træffe økonomisk og socialt forsvarlige foranstaltninger, der virker som incitament til bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldigheds bestanddele.

Artikel 12**Forskning og undervisning**

De kontraherende parter skal, under hensyntagen til udviklingslandenes særlige behov:

- a) opstille og videreføre programmer for videnskabelig og teknisk uddannelse og undervisning i identificering, bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed og dens bestanddele og yde støtte til sådan uddannelse og undervisning til dækning af udviklingslandenes særlige behov
- b) fremme og ansøre til forskning, der bidrager til bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, navnlig i udviklingslandene, bl.a. i overensstemmelse med de beslutninger, som parternes konference har truffet på grundlag af udtalelser fra Hjælpeorganet for Videnskabelig, Teknisk og Teknologisk Rådgivning
- c) i tråd med bestemmelserne i artikel 16, 18 og 20, ansøre til og samarbejde om at udnytte de videnskabelige fremskridt inden for forskningen i den biologiske mangfoldighed med henblik på at udvikle metoder til bevaring og bæredygtig udnyttelse af de biologiske ressourcer.

Artikel 13**Undervisning og folkeoplysning**

De kontraherende parter skal:

- a) fremme og ansøre til bedre forståelse for betydningen af og de nødvendige foranstaltninger til, at den biologiske mangfoldighed bevares, og ansøre til, at disse spørgsmål udbredes gennem medierne og integreres i uddannelsesprogrammer; og
- b) samarbejde, hvor det relevant, med andre stater og internationale organisationer om udvikling af undervisnings- og folkeoplysningsprogrammer vedrørende bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed.

Artikel 14**Konsekvensvurdering og mindskelse af de negative virkninger**

1. Alle de kontraherende parter skal, så vidt muligt og alt efter omstændighederne:

- a) indføre passende procedurer, der indebærer miljøkonsekvensvurdering af planlagte projekter, som kan formodes at få betydelige negative virkninger på den biologiske mangfoldighed, med henblik på at undgå eller begrænse disse virkninger og, hvor det er relevant, give offentligheden mulighed for at deltage i disse procedurer

b) indføre passende ordninger til at sikre, at der tages behørigt hensyn til miljøkonsekvenserne af de af deres programmer og politikker, der kan forventes at få betydelige negative virkninger på den biologiske mangfoldighed

c) på gensidigt grundlag fremme anmeldelse af, udveksling af oplysninger om og samråd om aktiviteter henhørende under deres jurisdiktion eller kontrol, som kan forventes at få betydelige negative virkninger på den biologiske mangfoldighed i andre stater eller områder uden for grænserne for national jurisdiktion, ved at ansøre til, at der, alt efter omstændighederne, indgås bilaterale, regionale eller multilaterale ordninger

d) ved overhængende eller alvorlig fare eller skade, der opstår under parternes jurisdiktion eller kontrol, og som rammer den biologiske mangfoldighed inden for andre staters jurisdiktion eller i områder uden for grænserne for national jurisdiktion, øjeblikkeligt meddele de stater, der vil kunne blive berørt, om denne fare eller skader og indlede foranstaltninger til at forhindre eller begrænse den pågældende fare eller skade; og

e) fremme nationale ordninger for nødforanstaltninger til at imødegå aktiviteter eller naturligt eller på anden måde opståede hændelser, som indebærer alvorlig og øjeblikkelig fare for den biologiske mangfoldighed, og ansøre til internationalt samarbejde med henblik på at supplere sådanne nationale bestræbelser, samt opstille fælles nødplaner, hvis dette er hensigtsmæssigt og vedrøget af de pågældende stater eller regionale organisationer for økonomisk integration.

2. Parternes konference skal, på grundlag af undersøgelser, gennemgå spørgsmålet om ansvar og godtgørelse, herunder udbedring af og erstatning for skader på den biologiske mangfoldighed, medmindre ansvarsspørgsmålet er et rent internt anliggende.

Artikel 15

Adgang til de genetiske ressourcer

1. I erkendelse af, at staterne har suveræn ret til deres naturressourcer, henhører kompetencen til at regulere adgangen til de genetiske ressourcer under de nationale regeringer og er omfattet af den nationale lovgivning.

2. Alle de kontraherende parter bestræber sig på at skabe betingelser for at fremme adgangen til de genetiske ressourcer, så andre kontraherende parter kan udnytte dem miljømæssigt forsvarligt, og på ikke at pålægge restriktioner herfor, der er i strid med denne konventions mål.

3. Med henblik på denne konvention forstås der ved genetiske ressourcer, der tilvejebringes af en kontraherende part, som omhandlet i denne artikel og i artikel 16 og 19, kun sådanne ressourcer, der tilvejebringes af kontraherende parter, der er oprindelseslande for de pågældende ressourcer, eller af parter, der har erhvervet de genetiske ressourcer i overensstemmelse med denne konvention.

4. Gives der adgang til genetiske ressourcer, skal denne finde sted på gensidigt vedtagne vilkår og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

5. Adgang til genetiske ressourcer må kun gives efter forudgående informeret samtykke fra den kontraherende part, der tilvejebringer de pågældende ressourcer, medmindre den pågældende part bestemmer andet.

6. Alle de kontraherende parter bestræber sig på at udvikle og gennemføre videnskabelig forskning baseret på genetiske ressourcer tilvejebragt af andre kontraherende parter med disses fulde deltagelse og om muligt i deres lande.

7. Alle de kontraherende parter træffer, alt efter omstændighederne, lovgivningsmæssige, administrative eller politiske foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 16 og 19 og, om nødvendigt, via den i henhold til artikel 20 og 21 oprettede finansieringsmekanisme med henblik på, at resultaterne af forsknings- og udviklingsaktiviteterne og udbyttet af kommerciel og anden udnyttelse af de genetiske ressourcer fordeles rimeligt og retfærdigt med den kontraherende part, der tilvejebringer de pågældende ressourcer. Fordelingen skal foregå på gensidigt vedtagne vilkår.

Artikel 16

Adgang til og overførsel af teknologi

1. I erkendelse af, at teknologi omfatter bioteknologi, og at både adgang til og overførsel af teknologi mellem de kontraherende parter er væsentlig for virkeliggørelsen af denne konventions mål, påtager alle de kontraherende parter sig, med forbehold af bestemmelserne i denne artikel, at tilvejebringe og/eller fremme adgang til og overførsel til andre kontraherende parter af teknologi, der er relevant for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, eller som udnytter de genetiske ressourcer uden at forårsage betydelig skade på miljøet.

2. Adgang til og overførsel af teknologi, som omhandlet i stk. 1, til udviklingslandene muliggøres og/eller fremmes på rimelige vilkår og efter mestbegunstigelsesprincippet, herunder på lempelige eller præferentielle vilkår, hvor dette er vedtaget gensidigt, og, om nødvendigt, i overensstemmelse med den i artikel 20 og 21 oprettede finansieringsmekanisme. I tilfælde, hvor den pågældende teknologi er underlagt patenter eller anden form for intellektuel ejendomsret, muliggøres adgang hertil og overførsel heraf på vilkår, hvorved der tages hensyn til, og som er forlignelige med en passende og effektiv beskyttelse af intellektuel ejendomsret. Anvendelsen af dette stykke skal være i overensstemmelse med stk. 3, 4 og 5.

3. Alle de kontraherende parter træffer, alt efter omstændighederne, lovgivningsmæssige, administrative eller politiske foranstaltninger med henblik på, at kontraherende parter, herunder navnlig udviklingslandsparter, som tilvejebringer genetiske ressourcer, på gensidigt vedtagne vilkår får adgang til og får overført teknologi, hvortil disse ressourcer bruges, herunder teknologi, der er beskyttet af patenter og andre former for intellektuel ejendomsret, om nødvendigt på grundlag af bestemmelserne i artikel 20 og 21 samt i overensstemmelse med international ret og med stk. 4 og 5.

4. Alle de kontraherende parter træffer, alt efter omstændighederne, lovgivningsmæssige, administrative eller politiske foranstaltninger med henblik på, at den private sektor fremmer adgang til, fælles udvikling af og overførsel af teknologi som omhandlet i stk. 1, til gavn for både offentlige institutioner og den private sektor i udviklingslandene, og opfylder i denne forbindelse betingelserne i stk. 1, 2 og 3.

5. I erkendelse af, at patenter og andre former for intellektuel ejendomsret kan have indflydelse på denne konventions gennemførelse, samarbejder de kontraherende parter på dette område, uden at dette indskrænker national lovgivning og international ret, for at sikre, at sådanne rettigheder udøves til fordel for og ikke i strid med konventionens mål.

Artikel 17

Informationsudveksling

1. De kontraherende parter fremmer udveksling af oplysninger hidrørende fra alle offentligt tilgængelige kilder, der er af betydning for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, under hensyntagen til udviklingslandenes særlige behov.

2. I denne udveksling af oplysninger indgår udveksling af resultater af teknisk, videnskabelig og socioøkonomisk forskning såvel som oplysninger om uddannelses- og overvågningsprogrammer, specialviden, indfødt og traditionel viden som sådan og i kombination med de i artikel 16, stk. 1, omhandlede teknologier. Informationsudvekslingen omfatter også, hvor det er muligt, returnering af oplysningerne.

Artikel 18

Teknisk og videnskabeligt samarbejde

1. De kontraherende parter fremmer internationalt teknisk og videnskabeligt samarbejde om bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, om nødvendigt gennem passende internationale og nationale institutioner.

2. Alle de kontraherende parter fremmer teknisk og videnskabeligt samarbejde med andre kontraherende parter, navnlig udviklingslande, om gennemførelsen af denne konvention, bl.a. gennem udvikling og gennemførelse af nationale politikker. Når de fremmer dette samarbejde, bør de lægge særlig vægt på, at de nationale muligheder udvikles og styrkes, gennem opdyrkning af de menneskelige ressourcer og udbygning af institutioner.

3. Parternes konference vedtager på sit første møde, hvorledes der skal oprettes en clearing-house-ordning til at fremme og lette teknisk og videnskabeligt samarbejde.

4. De kontraherende parter skal, i overensstemmelse med national lovgivning og politik, fremme og udvikle metoder til samarbejde om udvikling og anvendelse af teknologi, herunder indfødt og traditionel teknologi, i tråd med konventionens mål. I dette øjemed fremmer de kontraherende parter ligeledes samarbejde om uddannelse af personale og udveksling af eksperter.

5. De kontraherende parter skal, efter gensidig aftale, fremme oprettelse af fælles forskningsprogrammer og joint-ventures med henblik på udvikling af teknologi af relevans for formlålet med denne konvention.

Artikel 19

Håndtering af bioteknologi og fordeling af fordelene heraf

1. Alle de kontraherende parter træffer, alt efter omstændighederne, lovgivningsmæssige, administrative eller politiske foranstaltninger til at sørge for, at de kontraherende parter, navnlig udviklingslande, som tilvejebringer de genetiske ressourcer til biologisk forskning, deltager effektivt i denne forskning, og at forskningen om muligt gennemføres i de pågældende kontraherende parters lande.

2. Alle de kontraherende parter træffer de videst mulige foranstaltninger til, at kontraherende parter, navnlig udviklingslande, på et rimeligt og retfærdigt grundlag får privilegeret adgang til resultaterne af og fordelene ved bioteknologi baseret på genetiske ressourcer, som de pågældende kontraherende parter har tilvejebragt. Adgangen til disse resultater og fordele finder sted på gensidigt aftalte vilkår.

3. Parterne overvejer, om der er behov for og fastsætter i givet fald de nærmere bestemmelser for en protokol indeholdende passende procedurer, herunder navnlig forudgående kvalificeret samtykke, på området sikker overførsel, håndtering og anvendelse af levende, modificerede organismer hidrørende fra bioteknologi, som kan have negative virkninger for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed.

4. Alle de kontraherende parter skal, enten direkte eller via den fysiske eller juridiske person under deres jurisdiktion, der tilvejebringer de i stk. 3 omhandlede organismer, fremskaffe alle tilgængelige oplysninger om anvendelses- og sikkerhedsbestemmelser, som den pågældende kontraherende part behøver til håndtering af sådanne organismer, såvel som alle tilgængelige oplysninger om de pågældende specifikke organismers mulige negative virkninger for den kontraherende part, på hvis område de pågældende organismer skal indføres.

Artikel 20

Finansielle ressourcer

1. Alle de kontraherende parter forpligter sig til, i overensstemmelse med deres muligheder, at tilvejebringe finansiell støtte og incitamentter til nationale aktiviteter, der sigter på at virkeliggøre denne konventions mål, i overensstemmelse med deres nationale planer, prioriteringer og programmer.

2. Industrilandsparterne tilvejebringer nye og supplerende finansielle ressourcer til, at udviklingslandsparterne kan dække deres godkendte samlede ekstraomkostninger ved gennemførelsen af foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelserne i denne konvention, og til, at de kan drage fordel af konventionens bestemmelser, idet omkostningerne aftales mellem den enkelte udviklingslandspart og finansieringsmekanismen i artikel 21, i overensstemmelse med politiske, strategiske og programmæssige prioriteringer og udvælgelseskriterier samt en vejledende liste over ekstraomkostninger opstillet af parternes konference. Andre parter, herunder parter, der er ved at overgå til markedsekonomi, kan frivilligt påtage sig de samme forpligtelser som industrilandsparterne. Med henblik på denne artikel skal parternes konference på sit første møde opstille en liste over industrilandsparter og andre parter, som frivilligt påtager sig de samme forpligtelser som industrilandsparterne. Parternes konference gennemgår listen regelmæssigt og ændrer den om nødvendigt. Andre lande og kilder vil også blive opfordret til at yde frivillige bidrag. Ved opfyldelsen af disse forpligtelser tages der hensyn til, at tilførslen af

midler skal være adækvat og forudsigelig, og at byrden bør fordeles mellem de bidragydende parter, der er opført på listen.

3. Industrilandsparterne kan endvidere tilvejebringe, og udviklingslandsparterne benytte, finansielle ressourcer knyttet til gennemførelsen af denne konvention, via bilaterale, regionale eller andre multilaterale kanaler.

4. Udviklingslandsparternes mulighed for at kunne opfylde deres forpligtelser i henhold til konventionen fyldestgørende vil afhænge af industrilandsparternes opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til konventionen for så vidt angår finansielle ressourcer og teknologioverførsel, under fuld hensyntagen til, at udviklingslandsparternes første og væsentligste prioriteringer er økonomisk og social udvikling og bekæmpelse af fattigdom.

5. Parterne tager i deres finansierings- og teknologioverførselsforanstaltninger fuldt hensyn til de mindre udviklede landes særlige behov og vilkår.

6. De kontraherende parter tager ligeledes hensyn til de særlige vilkår, der skyldes afhængighed af den biologiske mangfoldighed og dens fordeling og beliggenhed hos udviklingslandsparterne, navnlig i små ørger.

7. Der tages også hensyn til udviklingslandenes særlige situation, herunder de mest miljøårbare udviklingslande, såsom lande med aride og semiaride områder, kystområder og bjergområder.

Artikel 21

Finansieringsmekanisme

1. Der oprettes en mekanisme for tilvejebringelse af finansielle ressourcer til udviklingslandsparterne i medfør af denne konvention, i form af tilskud eller på lempelige vilkår, hvoraf de væsentlige elementer beskrives i denne artikel. Med henblik på denne konvention sorteres mekanismen under parternes konference, som den skal aflægge regnskab for.

Mekanismens funktioner varetages af en institutionel enhed, som parternes konference kan træffe afgørelse om på sit første møde. Med henblik på denne konvention fastsætter parternes konference politik, strategi, programprioriteringer og støttekriterier for adgang til og anvendelse af disse ressourcer. Bidrag ydes på en sådan måde, at der tages hensyn til behovet for en forudsigelig og adækvat tilførsel af midler, som omhandlet i artikel 20, i overensstemmelse med det krævede ressourceomfang, der fastsættes regelmæssigt af parternes konference, og til behovet for en fordeling af byrden mellem de bidragydende parter, der er opført i den i artikel 20, stk. 2, omhandlede liste. Der kan også ydes frivillige bidrag af udviklingslandsparter og andre lande og kilder. Mekanismen drives på grundlag af et demokratisk og gennemsigtigt ledelsessystem.

2. Parternes konference fastlægger på sit første møde, i overensstemmelse med denne konventions mål, de politiske, strategiske og programmæssige prioriteringer såvel som detaljerede kriterier og retningslinjer for adgang til og anvendelse af de finansielle ressourcer, herunder regelmæssig overvågning og vurdering af ressourcernes anvendelse. Parternes konference træffer dispositioner til gennemførelse af stk. 1 efter høring af den institutionelle enhed, der har fået finansieringsmekanismens drift i opdrag.

3. Parternes konference undersøger, om den i henhold til denne artikel oprettede mekanisme fungerer effektivt, herunder de i stk. 2 omhandlede kriterier og retningslinjer, senest to år efter denne konventions ikrafttræden og derefter med jævne mellemrum. På grundlag af denne undersøgelse træffer den passende foranstaltninger til om nødvendigt at forbedre mekanismens effektivitet.

4. De kontraherende parter overvejer muligheden for at styrke eksisterende finansielle institutioner, så de kan tilvejebringe finansielle ressourcer til bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed.

Artikel 22

Forholdet til andre internationale konventioner

1. Bestemmelserne i denne konvention berører ikke de kontraherende parters rettigheder og forpligtelser i medfør af eventuelle gældende internationale aftaler, medmindre udøvelsen af

disse retligheder og forpligtelser kan forårsage betydelig skade på eller trussel mod den biologiske mangfoldighed.

2. Med hensyn til det marine miljø gennemfører de kontraherende parter denne konvention i overensstemmelse med staternes retligheder og forpligtelser i henhold til havretten.

Artikel 23

Parternes konference

1. Hermed oprettes en konference for parterne. Det første møde for parternes konference indkaldes af eksekutivdirektøren for De Forenede Nationers Miljøprogram senest et år efter denne konventions ikrafttræden. Derefter afholder parternes konference ordinære møder med regelmæssige mellemrum, som fastsættes af konferencen på dens første møde.

2. Ekstraordinære møder for parternes konference afholdes på et hvilket som helst tidspunkt, som konferencen måtte skønne nødvendigt, eller på skriftlig anmodning af en af parterne, forudsat at denne anmodning, senest seks måneder efter, at parterne er blevet underrettet herom af sekretariatet, støttes af mindst en tredjedel af parterne.

3. Parternes konference når til konsensus om og vedtager sin egen forretningsorden og forretningsordenen for eventuelle hjælpeorganer, den måtte oprette, såvel som de finansielle bestemmelser for finansiering af sekretariatet. På hvert ordinært møde vedtager den et budget for regnskabsperioden indtil det følgende ordinære møde.

4. Parternes konference gør regelmæssigt status over gennemførelsen af konventionen og påtager sig i dette øjemed følgende:

a) den fastsætter, i hvilken form og hvor hyppigt de i artikel 26 omhandlede oplysninger skal fremsættes, og gennemgår disse oplysninger såvel som eventuelle rapporter forelagt af hjælpeorganer

b) den gennemgår videnskabelige, tekniske og teknologiske ekspertudtalelser om den biologiske mangfoldighed; fremsat i overensstemmelse med artikel 25

c) den gennemgår og vedtager om nødvendigt protokoller i overensstemmelse med artikel 28

d) den gennemgår og vedtager om nødvendigt ændringer til denne konvention og dens bilag i overensstemmelse med artikel 29 og 30

e) den gennemgår ændringer til protokoller og til eventuelle bilag hertil og henstiller, at parterne i den pågældende protokol vedtager ændringerne, hvis dette er den afgørelse, parternes konference har truffet

f) den gennemgår og vedtager om nødvendigt yderligere bilag til denne konvention i overensstemmelse med artikel 30

g) den opretter de hjælpeorganer, der skønnes nødvendige til konventionens gennemførelse, navnlig med hensyn til videnskabelig og teknisk rådgivning

h) den kontrakter, via sekretariatet, eksekutivorganerne for konventionen, der vedrører spørgsmål, som er omfattet af denne konvention, med henblik på at oprette passende former for samarbejde med dem

i) den overvejer og træffer yderligere foranstaltninger, der måtte vise sig nødvendige til virkeliggørelse af denne konventions mål i lyset af de erfaringer, der indhentes i forbindelse med konventionens gennemførelse.

5. De Forenede Nationer, dets sørorganisationer og Det Internationale Atomenergiagentur såvel som enhver stat, der ikke er part i denne konvention, kan som observatører være repræsenteret på møderne for parternes konference. Ethvert andet organ eller agentur, det være sig statsligt eller ikke-statsligt, som har kompetence på områder vedrørende bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og som har underrettet sekretariatet om, at det ønsker at lade sig repræsentere som observatør ved et møde for parternes konference, kan få adgang, medmindre mindst en tredjedel af de tilstedeværende parter gør indsigelse herimod. Observatørers adgang til og deltagelse i møder finder sted efter den af parternes konference vedtagne forretningsorden.

Artikel 24

Sekretariat

1. Der oprettes herved et sekretariat. Sekretariatets funktioner er følgende:

- a) at tilrettelægge og yde den ønskede service under møderne for parternes konference som omhandlet i artikel 23
- b) at udføre de opgaver, det måtte få tildelt i henhold til protokoller til konventionen
- c) at udarbejde rapporter over udførelsen af sine funktioner i henhold til denne konvention og forelægge dem for parternes konference
- d) at samordne aktiviteterne med andre relevante internationale organer og, navnlig, at indgå eventuelle administrative og kontraktlige arrangementer, der måtte kræves til effektiv udførelse af dets opgaver
- e) at udføre andre opgaver, som måtte blive fastlagt af parternes konference.

2. Parternes konference udpeger på sit første ordinære møde sekretariatet mellem de bestående kompetente internationale organisationer, som har tilkendegivet, at de er rede til at udføre sekretariatsfunktionerne i henhold til denne konvention.

Artikel 25

Hjælpeorgan for videnskabelig, teknisk og teknologisk rådgivning

1. Der oprettes hermed et hjælpeorgan for videnskabelig, teknisk og teknologisk rådgivning, som skal give parternes konference og i givet fald dennes andre hjælpeorganer passende rådgivning om gennemførelsen af denne konvention. Dette organ er åbent for deltagelse fra alle parterne og er tværfagligt. Det omfatter regeringsrepræsentanter med kompetence på det relevante fagområde. Det aflægger regelmæssigt rapport for parternes konference om alle aspekterne af sit arbejde.

2. Dette organ, der sorterer under parternes konference, skal, efter de af parternes konference fastlagte retningslinjer og på dens anmodning:

- a) gøre videnskabelig og teknisk status over udviklingen i den biologiske mangfoldighed
- b) forberede videnskabelige og tekniske vurderinger af virkningerne af de typer foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med denne konvention
- c) identificere nyskabende, effektiv og avanceret teknologi og knowhow vedrørende bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed og rådgive om måder og midler til at fremme udvikling og/eller overførsel af denne teknologi
- d) afgive udtalelser om videnskabelige programmer og internationalt samarbejde om forskning og udvikling vedrørende bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed
- e) besvare de videnskabelige, tekniske, teknologiske og metodemæssige spørgsmål, som parternes konference og dets hjælpeorganer måtte stille det.

3. Dets opgaver og kommissorium, tilrettelæggelse og drift kan fastlægges nærmere af parternes konference.

Artikel 26

Rapporter

Alle de kontraherende parter skal, med mellemrum, der fastsættes af parternes konference, forelægge parternes konference rapporter om de foranstaltninger, de har truffet til gennemførelse af denne konvention, og om disses effektivitet med hensyn til at opfylde konventionens mål.

Artikel 27

Bilæggelse af tvister

1. I tilfælde af tvist mellem kontraherende parter vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventionen søger de berørte parter at bilægge tvisten ved forhandling.

2. Kan parterne ikke nå til enighed ved forhandling, kan de anmode en tredjepart om at stå bi ved venskabelig mellemkomst eller som mægler.

3. En stat eller en regional organisation for økonomisk integration kan, når den ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne konvention eller når som helst derefter, skriftligt erklære over for depositæren, at den i tilfælde af tvister, som ikke bilægges i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, accepterer en eller begge følgende midler til bilæggelse som bindende:

- a) voldgift i overensstemmelse med proceduren i bilag II, del 1
b) indbringelse af tvisten for Den Internationale Domstol.
4. Hvis parterne i tvisten ikke, i overensstemmelse med stk. 3, har accepteret den samme eller en hvilken som helst anden procedure, indgives tvisten til forlig i overensstemmelse med bilag II, del 2, medmindre parterne bliver enige om andet.
5. Bestemmelserne i denne artikel finder anvendelse på en hvilken som helst protokol, medmindre andet er fastsat i den pågældende protokol.

Artikel 28

Vedtagelse af protokoller

1. De kontraherende parter samarbejder om udarbejdelse og vedtagelse af protokoller til denne konvention.
2. Protokollerne vedtages på et møde for parternes konference.
3. Sekretariatet meddeler parterne teksten til enhver foreslået protokol mindst seks måneder inden ovennævnte møde.

Artikel 29

Ændring af konventionen eller af protokoller hertil

1. Enhver part kan foreslå ændringer til konventionen. Enhver part i en protokol kan foreslå ændringer til den pågældende protokol.
2. Ændringer til konventionen vedtages på et møde for parternes konference. Ændringer til en protokol vedtages på et møde for parterne i den pågældende protokol. Teksten til enhver ændring, der foreslås til denne konvention eller til en protokol hertil, medmindre andet er fastsat i den pågældende protokol, meddeles parterne i det pågældende instrument af sekretariatet mindst seks måneder inden det møde, hvor ændringen foreslås vedtaget. Sekretariatet sender ligeledes de foreslåede ændringer til konventionens signatarer, til orientering.
3. Parterne sparer sig ingen anstrengelser for at nå til enighed ved konsensus om enhver foreslået ændring til konventionen eller til en protokol hertil. Hvis alle bestræbelser på at opnå konsensus er udtømt, og der ikke nås til enighed, vedtages ændringen, som en sidste udvej, med et flertal på tre fjerdedele af de parter i det pågældende instrument, der er til stede på mødet, og som har afgivet stemme, og forelægges alle parterne af depositaren med henblik på ratifikation, accept eller godkendelse.
4. Ratifikation, accept eller godkendelse af ændringer meddeles depositaren skriftligt. Ændringer, der vedtages i overensstemmelse med stk. 3, træder i kraft for de parter, der har accepteret dem, på den halvfemsindstyvende dag efter, at mindst to tredjedele af de kontraherende parter i konventionen eller af parterne i den pågældende protokol, medmindre andet er fastsat i den pågældende protokol, har deponeret ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumentet. Derefter træder ændringerne i kraft for enhver anden part på den halvfemsindstyvende dag efter, at den pågældende part har deponeret sit instrument til ratifikation, accept eller godkendelse af ændringerne.
5. I denne artikel forstås ved udtrykket parter, der er til stede, og som har afgivet stemme, de parter, der er til stede, og som har stemt ja eller nej.

Artikel 30

Vedtagelse af bilag og ændringer til disse bilag

1. Bilagene til konventionen eller til en hvilken som helst protokol hertil er en integrerende del af konventionen eller den pågældende protokol, og medmindre andet udtrykkeligt er anført, er en henvisning til denne konvention eller til dens protokoller ligeledes en henvisning til bilagene hertil. Disse bilag begrænses til proceduremæssige, videnskabelige, tekniske og administrative spørgsmål.
2. Følgende procedure finder anvendelse, når supplerende bilag til denne konvention eller bilag til en protokol foreslås, vedtages og træder i kraft, medmindre andet er fastsat i den pågældende protokol:
 - a) Bilag til konventionen eller til en protokol foreslås og vedtages efter proceduren i artikel 29.

b) En part ude af stand til at godkende et supplerende bilag til konventionen eller et bilag til en protokol, som den er part i, giver den skriftligt depositaren meddelelse herom senest et år efter, at depositaren har underrettet parterne om bilagets vedtagelse. Depositaren underretter straks alle parterne, hvis den modtager en sådan meddelelse. En part kan når som helst trække en tidligere erklæring om indsigt tilbage, og bilagene træder derefter i kraft for den pågældende part, jf. dog litra c).

c) Efter udløbet af et år, efter at depositaren har underrettet parterne om bilagets vedtagelse, træder bilaget i kraft for alle de parter i konventionen eller i den pågældende protokol, som ikke har indgivet meddelelse i henhold til bestemmelserne i litra b).

3. Fremførelse af forslag til og vedtagelse af ændringer til bilag til denne konvention eller til en protokol og ændringernes ikrafttræden finder sted efter den samme procedure som for forslag til og vedtagelse af bilag til konventionen eller bilag til en protokol og disses ikrafttræden.

4. Hvis et supplerende bilag eller en ændring til et bilag har tilknytning til en ændring til denne konvention eller til en protokol, træder det supplerende bilag eller ændringen først i kraft, når ændringen til konventionen eller til den pågældende protokol selv træder i kraft.

Artikel 31

Stemmeret

1. Hver part i konventionen eller i en protokol hertil har en stemme, jf. dog stk. 2.

2. Regionale organisationer for økonomisk integration tildes, til udøvelse af deres stemmeret på områder, der henhører under deres kompetence, et antal stemmer svarende til antallet af de af deres medlemsstater, der er parter i konventionen eller den pågældende protokol. Disse organisationer anvender ikke deres stemmeret, såfremt deres medlemsstater anvender deres stemmeret, og vice versa.

Artikel 32

Forholdet mellem konventionen og protokollerne hertil

1. En stat eller en regional organisation for økonomisk integration kan kun blive part i en protokol, hvis den er eller samtidig bliver kontraherende part i denne konvention.

2. Beslutninger i medfør af en protokol kan kun træffes af parterne i den pågældende protokol. Kontraherende parter, der ikke har ratificeret, accepteret eller godkendt en protokol, kan deltage som observatør i ethvert møde for parterne i den pågældende protokol.

Artikel 33

Undertegnelse

Denne konvention er åben for undertegnelse i Rio de Janeiro for alle stater og alle regionale organisationer for økonomisk integration fra 5. juni 1992 til 14. juni 1992, og i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York fra 15. juni 1992 til 4. juni 1993.

Artikel 34

Ratifikation, accept og godkendelse

1. Konventionen og eventuelle protokoller hertil forelægges til ratifikation, accept eller godkendelse for stater og regionale organisationer for økonomisk integration. Ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.

2. Enhver organisation som omhandlet i stk. 1, som bliver part i konventionen eller i en protokol hertil, uden at nogen af organisationens medlemsstater selv er kontraherende part, er bundet af alle de i konventionen eller protokollen fastsatte forpligtelser. Hvis en eller flere medlemsstater af en sådan organisation er part i konventionen eller i en protokol hertil, afgør organisationen og dens medlemsstater fordelingen af deres respektive arbejdsområder, for så vidt angår opfyldelsen af deres forpligtelser i medfør af konventionen eller protokollen. I tilfælde af denne art er organisationen eller medlemsstaterne ikke berettigede til at udøve deres retigheder i medfør af konventionen eller en protokol samtidigt.

3. De i stk. 1 omhandlede organisationer angiver i deres ratifikations-, accept eller godkendelsesinstrument omfanget af deres kompetence på de områder, der omfattes af

konventionen eller den pågældende protokol. Disse organisationer meddeler ligeledes depositaren enhver relevant ændring i omfanget af deres kompetence.

Artikel 35

Tiltrædelse

1. Denne konvention og en hvilken som helst protokol hertil er åben for tiltrædelse af stater og regionale organisationer for økonomisk integration fra den dato, hvor konventionen eller den pågældende protokol lukkes for undertegnelse. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.
2. De i stk. 1 omhandlede organisationer angiver i deres tiltrædelsesinstrumenter omfanget af deres kompetence på de områder, der omfattes af konventionen eller den pågældende protokol. Disse organisationer meddeler ligeledes depositaren enhver relevant ændring i omfanget af deres kompetence.
3. Bestemmelserne i artikel 34, stk. 2, gælder for regionale organisationer for økonomisk integration, der tiltræder denne konvention eller en hvilken som helst protokol hertil.

Artikel 36

Ikrafttræden

1. Konventionen træder i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter datoen for deponering af det tredivte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.
2. Enhver protokol træder i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter datoen for deponering af det i den pågældende protokol fastsatte antal ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter.
3. For hver kontraherende part, som ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder konventionen efter deponeringen af det tredivte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft på den halvfemsindstyvende dag efter den dato, hvor den pågældende kontraherende part har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.
4. Enhver protokol skal, medmindre andet er fastsat i den pågældende protokol, træde i kraft for en kontraherende part, som ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder protokollen efter dens ikrafttræden i henhold til stk. 2, på den halvfemsindstyvende dag efter datoen for den pågældende kontraherende parts deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, eller på den dato, hvor denne konvention træder i kraft for den pågældende part, idet den seneste dato er gældende.
5. Med hensyn til stk. 1 og 2 kan intet instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, føjes til de instrumenter, som medlemsstater af den nævnte organisation allerede har deponeret.

Artikel 37

Forbehold

Der må ikke tages forbehold over for denne konvention.

Artikel 38

Opsigelse

1. Efter udløbet af en frist på to år fra datoen for konventionens ikrafttræden for en part kan den pågældende part når som helst opsig konventionen ved skriftlig meddelelse til depositaren.
2. Enhver opsigelse får virkning efter udløbet af en frist på et år efter datoen for depositarens modtagelse heraf eller på en hvilken som helst anden senere dato, som måtte være anført i opsigelsesmeddelelsen.
3. Enhver part, som har opsagt konventionen, vil ligeledes blive betragtet som havende opsagt de protokoller, hvori den er part.

Artikel 39

Midlertidige finansielle arrangementer

Fondet af Den Globale Miljøfacilitet (GEF) under De Forenede Nationers Udviklingsprogram er blevet fuldt omstruktureret i henhold til kravene i artikel 21 udgør denne facilitet. De Forenede

Nationers Miljøprogram samt Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling midlertidigt den institutionelle enhed, der henvises til i artikel 21, dvs. i tidsrummet mellem konventionens ikrafttræden og det første møde for parternes konference, eller indtil parternes konference afgr, hvilken institutionel enhed der skal udpeges i overensstemmelse med artikel 21.

Artikel 40

Midlertidige sekretariatsarrangementer

Det sekretariat, eksekutivdirektøren for De Forenede Nationers Miljøprogram skal sørge for, er i tidsrummet mellem denne konventions ikrafttræden og det første møde for parternes konference, det sekretariat, der henvises til i artikel 24, stk. 2.

Artikel 41

Depositar

Generalsekretæren for De Forenede Nationer varetager depositarfunktionerne for denne konvention og eventuelle protokoller hertil.

Artikel 42

Autentiske tekster

Originaleksemplaret af denne konvention, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske versioner er lige autentiske, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, som er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Rio de Janeiro, den femte juni
nittenhundrede og tooghalvfems.

BILAG I

IDENTIFIKATION OG OVERVÅGNING

1. Økosystemer og levesteder; omfattende høj diversitet, store antal endemiske eller truede arter eller uberørte naturområder, nødvendige for migrerende arter; af social, økonomisk, kulturel og videnskabelig betydning; eller som er repræsentative, enestående eller tilknyttet væsentlige evolutionære eller andre biologiske processer.

2. Arter og samfund, som er: truede; vildtlevende eller vildtvoksende slægtninge til opdrættede eller dyrkede arter; af medicinsk, landbrugsmæssig eller anden økonomisk værdi; eller af social, videnskabelig eller kulturel betydning; eller af betydning for forskning i bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, såsom indikatorarter.

3. Beskrevne genomer og gener af social, videnskabelig og økonomisk betydning.

BILAG II

DEL I

Voldgift

Artikel 1

Den part, der ønsker en sag afgjort ved voldgift, skal meddele sekretariatet, at parterne indbringer en tvist til voldgiftsbehandling i medfør af artikel 27. Meddelelsen skal præcisere voldgiftens genstand og navnlig indbefatte de artikler i konventionen eller protokollen, hvis fortolkning eller anvendelse stridsspørgsmålet drejer sig om. Hvis parterne ikke bliver enige om tvistens genstand, inden formanden for voldgiftsretten er udpeget, definerer voldgiftsretten stridens genstand. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle de kontraherende parter i konventionen eller i den pågældende protokol.

Artikel 2

1. Ved tvister mellem to parter består voldgiftsretten af tre medlemmer. Hver af tvistens parter udpeger en voldgiftsmand, og de to således udpegede voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst en tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten. Sidstnævnte må ikke være statsborger hos en af parterne i tvisten og ej heller have fast bopæl på en af parternes territorium eller være ansat af nogen af disse, ej heller have beskæftiget sig med sagen på anden vis.

2. I tvister mellem flere end to parter udpeger de parter, der har samme interesse, en voldgiftsmand efter fælles overenskomst.

3. Er ikke alle pladser i voldgiftsretten besat, udpeges den eller de manglende medlemmer som foreskrevet for førstegangsudpegningen.

Artikel 3

1. Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget senest to måneder efter udpegelsen af den anden voldgiftsmand, skal generalsekretæren for De Forenede Nationer efter anmodning fra en af parterne udpege formanden inden for en frist på yderligere to måneder.

2. Hvis en af parterne i tvisten ikke har udpeget en voldgiftsmand senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part forelægge sagen for generalsekretæren, som skal foretage udpegningen inden for en frist på yderligere to måneder.

Artikel 4

Voldgiftsretten afsiger kendelse i overensstemmelse med denne konvention, eventuelle berørte protokoller og international ret.

Artikel 5

Voldgiftsretten fastsætter selv sin forretningsorden, medmindre parterne i tvisten bliver enige om andet.

Artikel 6

Voldgiftsretten kan efter anmodning fra en af parterne anbefale presserende foreløbige beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 7

Parterne i tvisten skal lette voldgiftsrettens arbejde og skal i særdeleshed ved anvendelse af alle til rådighed stående midler:

- a) stille alle relevante dokumenter, oplysninger og faciliteter til rådighed for den; og
- b) i det nødvendige omfang gøre det muligt for den at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.

Artikel 8

Parterne og voldgiftsmændene er forpligtet til at sikre, at alle oplysninger, de modtager i fortrolighed under voldgiftsbehandlingen, behandles fortroligt.

Artikel 9

Medmindre voldgiftsretten beslutter andet på grund af særlige omstændigheder i sagen, skal voldgiftsrettens udgifter afholdes ligeligt af parterne i tvisten. Voldgiftsretten skal føre regnskab over alle sine udgifter og fremlægge en endelig opgørelse derover for parterne.

Artikel 10

Enhver kontraherende part, som har en juridisk interesse i tvistens genstand, og som kan berøres af en kendelse i sagen, kan intervenere i sagsbehandlingen med voldgiftsrettens samtykke.

Artikel 11

Voldgiftsretten kan behandle og afsige kendelse om modkrav, der har direkte forbindelse med tvistens genstand.

Artikel 12

Voldgiftsrettens afgørelser, både om procedurespørgsmål og om sagens realitet, træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer.

Artikel 13

Hvis en af parterne i tvisten ikke møder for voldgiftsretten eller ikke forsvarer sin sag, kan den anden part anmode voldgiftsretten om at fortsætte sagsbehandlingen og afsige kendelse. At en part undlader at møde op eller undlader at forsvare sin sag, forhindrer ikke videre sagsbehandling. Før voldgiftsretten afsiger sin endelige kendelse, skal den forsikre sig om, at påstanden er velbegrunderet ud fra såvel de faktiske omstændigheder som de retlige forhold.

Artikel 14

Voldgiftsretten afsiger sin endelige kendelse senest fem måneder efter datoen for dens endelige nedlæggelse, medmindre den skønner det nødvendigt at forlænge denne tidsfrist med en periode, der ikke bør overstige yderligere fem måneder.

Artikel 15

Voldgiftsrettens endelige kendelse skal være begrænset til tvistens genstand og skal ledsages af en begrundelse. Den skal indeholde navnene på de medlemmer, der har deltaget, og datoen for den endelige kendelse. Ethvert medlem af voldgiftsretten kan vedføje den endelige kendelse en særskilt eller afvigende udtalelse.

Artikel 16

Kendelsen er bindende for tvistens parter. Den kan ikke appelleres, medmindre tvistens parter forud er blevet enige om en appelprocedure.

Artikel 17

Ethvert stillespørgsmål, som måtte opstå mellem tvistens parter vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af den endelige kendelse, kan af en af parterne indbringes til afgørelse for den voldgiftsret, der afgav kendelsen.

DEL 2

Forligsbekendelse

Artikel 1

Der oprettes en forligskommission på anmodning af en af tvistens parter. Medmindre parterne bliver enige om andet, sammensættes kommissionen af fem medlemmer, hvoraf to udpeges af hver af de pågældende parter, og formanden vælges af medlemmerne i fællesskab.

Artikel 2

Ved tvister mellem mere end to parter skal de parter, der har samme interesse, udpege deres medlemmer af kommissionen ved fælles overenskomst. Hvis to eller flere parter har forskellige interesser, eller hvis der er uenighed om, hvorvidt de har samme interesse, skal de udpege deres medlemmer hver for sig.

Artikel 3

Hvis parterne ikke har udpeget det nødvendige antal medlemmer senest to måneder efter datoen for anmodningen om at nedsætte en forligskommission, skal De Forenede Nationers generalsekretær udpege de manglende medlemmer inden for en frist på yderligere to måneder, hvis den part, der fremsatte anmodningen, anmoder herom.

Artikel 4

Hvis der ikke er udpeget en formand for forligskommissionen senest to måneder efter udpegelsen af den sidste af kommissionens medlemmer, skal De Forenede Nationers generalsekretær udpege en formand inden for en frist på yderligere to måneder, hvis en part anmoder derom.

Artikel 5

Forligskommissionen træffer sine afgørelser ved flertalsafgørelse blandt sine medlemmer. Medmindre parterne i tvisten bliver enige om andet, fastsætter den selv sin forretningsorden. Den fremsætter et forslag til løsning af tvisten, som parterne skal undersøge i god tro.

Artikel 6

Uenighed om, hvorvidt forligskommissionen har kompetence, afgøres af kommissionen. Konventionen trådte i medfør af artikel 36, stk. 1 i kraft den 29. december 1993, 90 dage efter at det 30. ratifikationsinstrument den 29. september 1993 blev deponeret hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Danmarks ratifikationsinstrument deponeredes den 21. december 1993 hos De Forenede Nationers generalsekretær, og konventionen trådte i medfør af artikel 36, stk. 1 i kraft for Danmark den 21. marts 1994.

Pr. 21. marts 1994, datoen for konventionens ikrafttrædelse for Danmark, var konventionen endvidere trådt i kraft for følgende lande:

Antigua og Barbuda, Armenien, Australien, Bahamas, Barbados, Belarus, Burkina Faso, Canada, Cook Øerne, De Europæiske Fællesskaber, Ecuador, Fiji, Filippinerne, Guinea, Japan, Jordan, Kina, Maldiverne, Marshall Øerne, Mauritius, Mexico, Monaco, Mongoliet, Nauru, Nepal, New Zealand, Norge, Papua New Guinea, Peru, Portugal, Saint Lucia, Saint Kitts og Nevis, Seychellerne, Spanien, Sverige, Den Tjekkiske Republik, Tunesien, Tyskland, Uganda, Uruguay, Vanuatu og Zambia.

Efterfølgende har følgende parter med virkning fra de vedføjede datoer ratificeret eller tiltrådt konventionen:

Land Ikrafttrædelsesdato

Belize	30. marts 1994
Albanien	5. april 1994
Malawi	3. maj 1994
Samoa	10. maj 1994
Indien	19. maj 1994
Ungarn	25. maj 1994
Paraguay	25. maj 1994
Brazilien	29. maj 1994
Cuba	6. juni 1994
Sri Lanka	21. juni 1994
Etiopien	4. juli 1994
Domenica	5. juli 1994
Italien	14. juli 1994
Bangladesh	1. august 1994
Luxembourg	7. august 1994
Egypten	31. august 1994
Georgien	31. august 1994
Storbritannien	1. september 1994
Tchad	5. september 1994
Gambia	8. september 1994
Mikronesien	18. september 1994
Malaysia	22. september 1994
Benin	28. september 1994
Frankrig	29. september 1994
Nederlandene	10. oktober 1994
Kenya	24. oktober 1994
Pakistan	24. oktober 1994
Finland	25. oktober 1994
Estland	25. oktober 1994
Grækenland	2. november 1994
Grenada	9. november 1994
Kiribati	14. november 1994
Rumænien	15. november 1994
Østrig	16. november 1994
Indonesien	21. november 1994
Costa Rica	24. november 1994
Den Slovakiske Republik	24. november 1994
Ghana	27. november 1994
Nigeria	27. november 1994
Guyana	27. november 1994
Djibouti	30. november 1994
Kazakhstan	5. december 1994

El Salvador	7. december 1994
Chile	8. december 1994
Island	11. december 1994
Venezuela	12. december 1994
Comorerne	28. december 1994
Republikken Korea	1. januar 1995
Bolivia	1. januar 1995
Senegal	15. januar 1995
Caméroun	17. januar 1995
Den Demokratiske Republik Korea	24. januar 1995
San Marino	26. januar 1995
Swaziland	7. februar 1995
Zimbabwe	9. februar 1995
Vietnam	14. februar 1995
Schweiz	19. februar 1995
Argentina	20. februar 1995
Myanmar	23. februar 1995
Colombia	26. februar 1995
Elfenbenskysten	27. februar 1995
Zaire	3. marts 1995
Guinea	6. marts 1995
Sierra Leone	12. marts 1995
Libanon	15. marts 1995
Jamaica	6. april 1995
Lesotho	10. april 1995
Panama	17. april 1995
Ukraine	8. maj 1995
Oman	9. maj 1995
Cambodia	10. maj 1995
Den Centralafrikanske Republik	13. juni 1995
Rusland	4. juli 1995
Mali	27. juli 1995
Cap Verde	27. juli 1995
Guatemala	8. oktober 1995
Uzbekistan	17. oktober 1995
Niger	23. oktober 1995
Honduras	29. oktober 1995
Israel	5. november 1995
Algeriet	12. november 1995
Marekko	19. november 1995
Mozambique	23. november 1995
Bhutan	23. november 1995
Solomon-øerne	1. januar 1996
Togo	2. januar 1996
Botswana	10. januar 1996
Moldavien	18. januar 1996
Guinea-Bissau	25. januar 1996
Sudan	28. januar 1996
Sydafrika	31. januar 1996
Nicaragua	18. februar 1996
Letland	13. marts 1996

Singapore 20. marts 1996

Suriname 11. april 1996

Syrien 13. april 1996

Polen 17. april 1996

Erklæring fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab i henhold til artikel 34, stk. 3, i konventionen om den biologiske mangfoldighed I medfør af de relevante bestemmelser i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab har både Fællesskabet og dets medlemsstater kompetence til at træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte miljøet. Med hensyn til de spørgsmål, der omfattes af konventionen, har Fællesskabet vedtaget en række retsakter, både som led i sin miljøpolitik og inden for rammerne af andre sektorbestemte politikker; de mest relevante af disse retsakter er nævnt nedenfor:

- Rådets afgørelse 82/72/EØF af 3. december 1981 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (EFT nr. L 38 af 10.2.1982, s. 3).
- Rådets afgørelse 82/461/EØF af 24. juni 1982 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr (EFT nr. L 210 af 19.7.1982, s. 10)
- Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 af 3. december 1982 om gennemførelse i Fællesskabet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (EFT nr. L 384 af 31.12.1982, s. 1)
- Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT nr. L 103 af 25.4.1979, s. 1)
- Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT nr. L 206 af 22.7.1992, s. 7)
- Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT nr. L 175 af 5.7.1985, s. 40)
- Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje (EFT nr. L 215 af 30.7.1992, s. 85)
- Rådets beslutning 89/625/EØF af 20. november 1989 om et europæisk program for videnskab og teknologi på miljøbeskyttelsesområdet (STEP) (EFT nr. L 359 af 8.12.1989, S. 9)
- Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur (EFT nr. L 389 af 31.12.1992, s. 9)
- Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (EØF nr. L 117 af 8.5.1990, s. 2)
- Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (EFT nr. L 117 af 8.5.1990, s. 15)
- Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 af 21. maj 1992 om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE) (EFT nr. L 206 af 22.7.1992, s. 1)

Erklæring afgivet i forbindelse med ratifikationen af konventionen om den biologiske mangfoldighed

Inden for deres respektive beføjelser ønsker Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på ny at bekræfte, at de tillægger teknologioverførsel og bioteknologi stor betydning som et middel til at sikre bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed. Overholdelse af bestemmelserne om den intellektuelle ejendomsret er et væsentligt element i gennemførelsen af teknologioverførsel og saminvestering.

For Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater finder overførsel af teknologi og adgang til bioteknologi, som defineret i konventionen om den biologiske mangfoldighed, sted i overensstemmelse med artikel 16 i konventionen og principperne og reglerne for beskyttelse af intellektuel ejendomsret, navnlig multilaterale og bilaterale aftaler, der er undertegnet eller forhandlet af de kontraherende parter i denne konvention.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater vil anspore til, at de ved konventionen oprettede finansieringsmekanismer anvendes til at fremme frivillig overførsel af intellektuel ejendomsret, der indehaves af europæiske erhvervsdrivende, navnlig ved meddelelse af licenser,

på grundlag af almindelige handelsordninger og beslutninger, samtidig med at ejendomsretten sikres passende og effektiv beskyttelse.

Udvalgsministeriet, den 21. november 1996

Niels Helveg Petersen

Slutnoter

¹⁾ Hæsin tekstur er fingin frá Retsinformation og er her bert á donskum. Í Kunngerðablaðnum B, Hefti 7, bls. 25, útgivið 29. august 1997, er teksturin eisini á enskum.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 14. oktober 2003

Vedtægter**for Udvalget til Bevarelse af Genressourcer hos Danske Husdyr****Formål****§ 1**

Det af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri nedsatte udvalg til bevarelse af genressourcer hos danske husdyr har som formål at medvirke til bevarelse af genressourcer hos danske husdyrarter med henblik på sikring af den biologiske mangfoldighed, den kulturhistoriske arv og det karakteristiske kulturlandskab.

Kompetencer**§ 2**

Udvalget varetager på vegne af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den overordnede koordination af bevaringsarbejdet vedrørende genressourcer hos danske husdyr. Udvalget udarbejder i den forbindelse årlige arbejdsplaner og budgetter for det kommende år. Udvalget holder møde mindst to gange om året.

Udvalget afgiver indstillinger om ydelse af støtte i overensstemmelse med bekendtgørelse herom.

Udvalget afgiver udtalelse om spørgsmål vedr. bevaringsarbejdet efter anmodning fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, herunder eksempelvis udtalelse om behov for forskning af relevans for bevaringsarbejdet.

Udvalget kan over for offentligheden informere om arbejdet med bevarelse af husdyrgenetiske ressourcer.

Opgaver**§ 3***Levende bevarelse*

Udvalget skal medvirke til registrering af genressourcer (levende populationer, sæd, embryoner m.v.) og rådgive om hensigtsmæssig avl, fodring og pleje af de levende populationer af ældre danske husdyrarter.

Udvalget medvirker ved Direktoratet for Fødevarerhvervs evaluering af de 4 besægs- og bevaringscentre, som blev oprettet i 2002 for en 4-årig periode.

Udvalget kan medvirke til oprettelse af besætninger af de gamle danske husdyracer, som det efter en konkret faglig vurdering findes påkrævet at træffe særlige foranstaltninger for.

Støtte i form af dyrebedstilskaud

Udvalget fremsætter forslag til kriterier for modtagelse af dyrebedstilskaud, herunder hvilke racer, der kan modtage støtte og til størrelsen af støtten inden for det fastsatte maksimale tilskud pr. dyrebed, som på nuværende tidspunkt udgør 3.000 kr. pr. dyrebed årligt. Indstilling herom afgives til Direktoratet for Fødevarerhverv, der fastsætter reglerne ved bekendtgørelse.

Udvalget vurderer ansøgninger om støtte og afgiver indstilling herom til Direktoratet for Fødevarerhverv.

Støtte i form af tilskud til avlerforeninger

Udvalget kan bistå avlerforeninger for gamle danske husdyracer med rådgivning og økonomisk støtte i begrænset omfang f.eks. under etablering.

Udvalget fremsætter forslag til kriterier for at kunne tildele støtten. Indstilling herom afgives til Direktoratet for Fødevarerhverv, der fastsætter reglerne ved bekendtgørelse.

Udvalget vurderer ansøgninger om støtte og afgiver indstilling herom til Direktoratet for Fødevarerhverv.

Cryokonservering

Udvalget fastlægger principperne for videreførelse, evt. udbygning og anvendelse af genbanker med frozen seed m.v. etableret i udvalgets regi.

Avlerforum

Udvalget står for oprettelse af et forum for avlere, hvor avlere og andre interessenter for bevaringsarbejdet kan udveksle synspunkter samt få rådgivning og information om arbejdet med bevaringen af de husdyrgenetiske ressourcer.

Internationalt samarbejde

Udvalget medvirker til koordination og samarbejde med den af Nordisk Ministerråd (NEIS) nedsatte Nordiske Genbank for Husdyr (NGH) til bevaring af genressourcer hos nordiske husdyrarter samt andre internationale bevaringsaktiviteter. Udvalget

skal endvidere formidle kontakt til offentlige og private institutioner og foreninger, der har interesse i ældre danske husdyrarter.

Medlemmer m.v.

§ 4

Udvalget består af 12 medlemmer. Medlemmerne repræsenterer de kultur-, miljø- og landbrugsmæssige interesser samt repræsentanter fra avlerkredsen og andre interesser for bevaringen af husdyrgenetiske ressourcer hos danske husdyr. Udvalget er sammensat som følger:

- 1) Formanden
- 2) Repræsentant fra Miljøministeriet
- 3) Repræsentant fra Kulturministeriet
- 4) Repræsentant fra Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole
- 5) Repræsentant fra andre universiteter (KU, ÅU, RUC)
- 6) Repræsentant fra Danmarks JordbrugsForskning
- 7) Repræsentant fra Dansk Landbrug
- 8) Avlerrepræsentant for kvæg
- 9) Avlerrepræsentant for svin
- 10) Avlerrepræsentant for får og geder
- 11) Avlerrepræsentant for heste
- 12) Avlerrepræsentant for fjækræ og andre dyr (kaniner, bier, hunde)

Udvalgets formand udnævnes af ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri uden forudgående indstilling. Udnævnelse af medlemmerne sker efter indstilling fra vedkommende ressortministerium, universiteter og forskningsinstitutioner. Udnævnelse af avlerrepræsentanter sker efter indstilling fra avlerforeninger inden for de respektive dyregrupper. Udnævnelse af medlemmerne foretages efter retningslinierne i lov om ligestilling af mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner og lignende.

Valgperioder

§ 5

Medlemmerne udnævnes for en periode på 4 år. Fratæder et medlem inden udløbet af funktionsperioden, udnævnes et nyt medlem for den resterende del af perioden i overensstemmelse med retningslinierne i § 4. Genudnævnelse kan finde sted.

Afstemning**§ 6**

Udvalgets beslutninger træffes ved almindeligt stemmeflertal. Udvalget er beslutningsdygtigt, når mindst 8 medlemmer er til stede. I tilfaldet af stemmelighed er formandens stemme talsagsgivende. Eventuelle dissenser optages i referatet med oplysning om, hvem der har stemt imod og en kortfattet begrundelse herfor.

Formanden kan bestemme, at en afgørelse, som ikke træffes med enstemmighed skal forelægges for Direktoratet for Fødevareriktværv, som i så fald træffer afgørelse på grundlag af udtalelser fra alle medlemmer af udvalget.

Forretningsorden**§ 7**

Udvalget fastsætter sin egen forretningsorden, som skal godkendes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Sekretariatet**§ 8**

Udvalgets sekretariat placeres ved og varetages af Danmarks JordbrugsForsknings. I samråd med udvalgets formand udpeges en sekretær for udvalget.

Offentliggørelse**§ 9**

Som led i varetagelsen af udvalgets opgave med information af offentligheden om bevaringsarbejdet gøres alt materiale af almen interesse, der udsendes til udvalgets møder samtidig tilgængeligt på hjemmeside. Herunder offentliggøres referaterne af udvalgets møder snarest muligt efter mødet.

Itræffelse**§ 10**

Vedtægterne træder i kraft den 1. november 2003

Filer heron, den 16. oktober 2003